Illustreret Tidende.

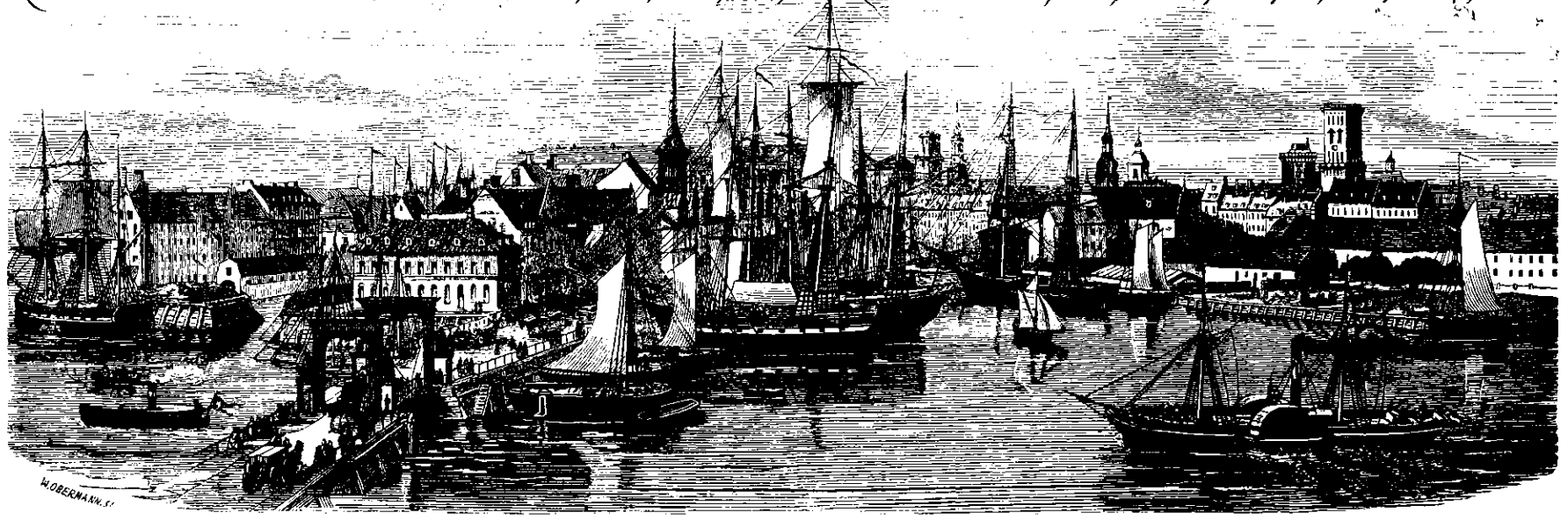

Nr. 229.] · Udkommer hver Søndag — Kjøbenhavn den 14. Februar 1864. — 2 Rdlr. Qvartalet. [5te Bind.

Indhold.

Broager i Sundeved. — En hvid Haand og en sort Tommelfinger, oversat af L. Moltke. (Forts.) — Kulla fra Rättvik i Dalarne. — Ugens Politik. — Theser og Antitheser. — Meddelelser af blandet Indhold.

Broager i Sundeved.

Midt paa Halvøen Broagerland, det smukke og frugtbare Sundeveds søndre Deel, ligger Kirkebyen Broager.

Denne By indtager en høiere Stilling i Samfundet, end Landsbyer ellers pleie; den har Districtsskole, Vindmølle, Arresthuus, to Fattighuse og syv Kroer eller Vertshuse; men det Mærkeligste er Kirken, hvis to Spir i flere Miles Omkreds sees af alle Veifarende, hvad enten de færdes paa Land eller Hav.

Allerede ved Gulbholmklosters Forlæggelse fra Langeså til Ryklosster i Angel, ved Aaret 1209, nævnes en Kirke i Broager, idet Tienderne dengang ved Bytte gik over til det sidstnævnte Kloster. Kirken er en gammel Bygning, formodentlig fra det 12te eller Begyndelsen af det 13de Aarhundrede, anseelig ved sin Beliggenhed paa den høie Landryg og ved sine Tvillingtaarne, opførte jævnsides i Meridianen, saa at det sydlige Taarns Skygge ved Solens Gjennemgang falder midt paa det nordlige Taarn. En flygtig Beskuer vil maaskee finde, at Kirkens Form med disse to Taarne snarest er en saadan, som man kunde vente at støde paa i en Spaanæske med Huse af en sindrig Nyrnbergers Fabrik; men Skipperen kimser ikke ad denne Synderlighed, thi for ham er den et prægtigt Sømærke.

Broagerland har under Oprørstiden ofte nok seet Krigsluen flamme i Nærheden — ond Tid er kommen værre igjen, og nu er atter Baalet flyttet derhen.

En hvid Haand og en sort Tommelfinger.

(Efter „All the year round"; oversat af **L. Moltke.**)

(Fortsat.)

Polly-mit-Lam var slet ikke gaaet tilsengs, men stod fuldt paaklædt ved Vinduet i sit Værelse og saae vist over paa et Huus ligeoverfor, der tilfældigviis var leiet af en vis Mrs. Ascroft. Hun vendte sig halvt skamfuld om, da hendes Veninde traadte ind, og blev bleg som et Lig, da hun lagde Mærke til hendes Bevægelse.

„Hvad er der skeet, Tante? Er han — har han —?"

„Ja han har, mit Barn," svarede Miss Serocold. „M—men det forholder sig just ikke saa ga—ganske, som vi troede. Det er Dig, kjære Barn, hvem denne besynderlige unge Herre gjør den Ære at give Fortrinet. Unegteligt er han ogsaa meget ung," sagde Miss Serocold. „Han bønfalder Dig om at indrømme ham en Samtale. Han elsker Dig."

„Det vover han?"

„Og siger, at han trods Eders korte Bekjendtskab —"

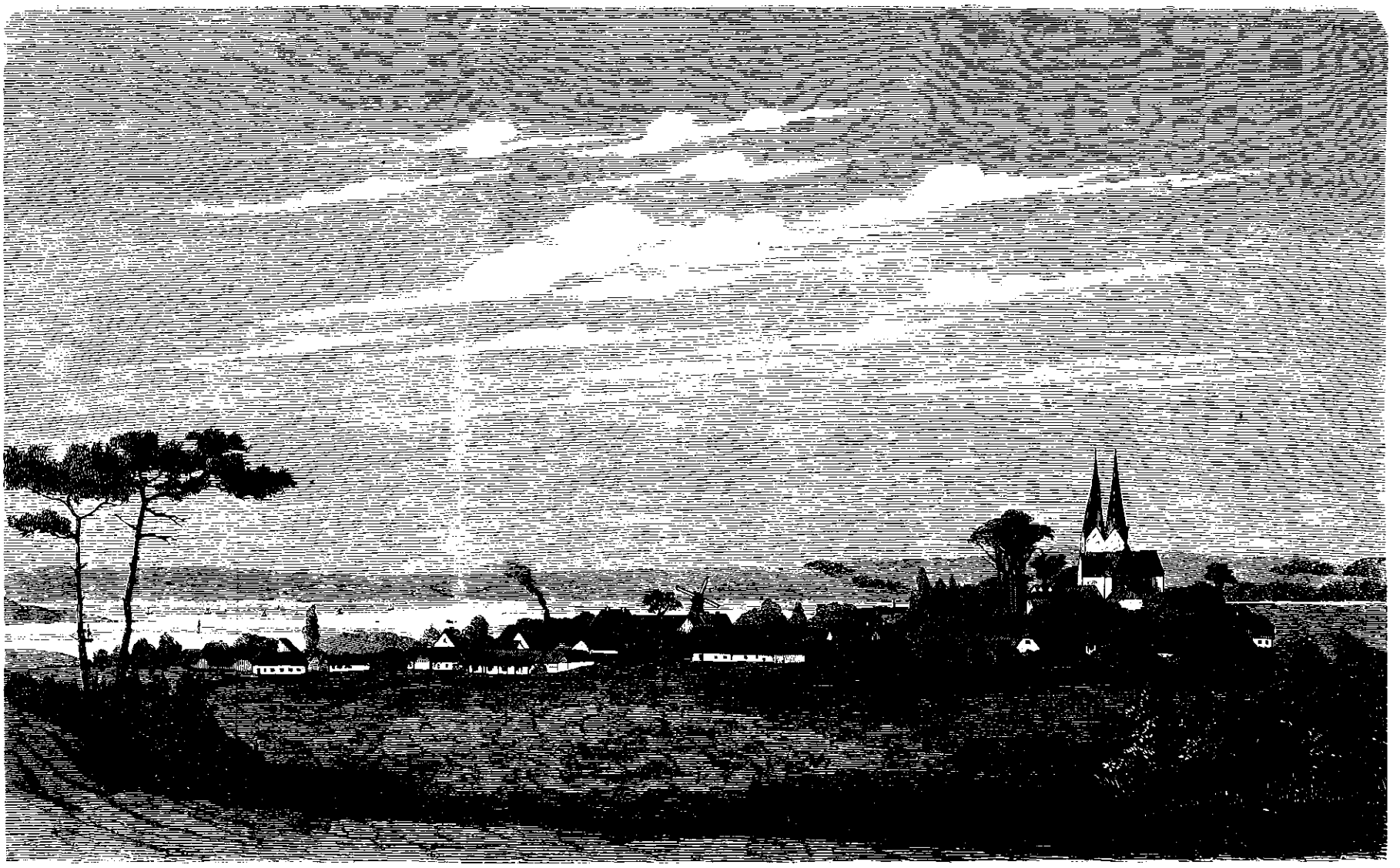

Prospect af Broager, tegnet af V. Holsøe.